

Diumenge 5 (C) de Quaresma

Text de l'Evangelí (Jn 8,1-11): En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres. Però de bon matí es va presentar de nou al temple. Tot el poble acudia cap a Ell. S'assegué i començà a instruir-los. Llavors els mestres de la Llei i els fariseus li van portar una dona que havia estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. La posaren allà al mig, i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar aquestes dones. I tu, què hi dius?». Li feien aquesta pregunta amb malícia per tenir de què acusar-lo. Però Jesús es va ajupir i començà a escriure a terra amb el dit.

Ells continuaven insistint en la pregunta. Llavors Jesús es va posar dret i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui pecat, que tiri la primera pedra». Després es tornà a ajupir i continuà escrivint a terra. Ells, en sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es va quedar sol, i la dona encara era allà al mig. Jesús es posà dret i li digué: «Dona, on són? ¿Ningú no t'ha condemnat?». Ella va respondre: «Ningú, Senyor». Jesús digué: «Jo tampoc no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més».

«Jo tampoc no et condemno»

Pbro. D. Pablo ARCE Gargollo
(Ciudad de México, Mèxic)

Avui veiem Jesús «escriure a terra amb el dit» (Jn 8,6), com si fos alhora ocupat i entretingut en quelcom de més important que el fet d'escoltar els qui acusaven la dona que li presenten perquè «ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri»

(Jn 8,3).

Cal parar atenció davant la serenor i, fins i tot, el bon humor que veiem en Jesucrist, àdhuc en els moments que per als altres són de gran tensió. Un ensenyament pràctic per a cadascú de nosaltres, en aquests dies nostres que duen velocitat de vertigen i que crispen els nervis en un bon nombre d'ocasions.

La silenciosa i graciosa fugida dels acusadors, ens recorda que qui jutja és només Déu i que tots nosaltres som pecadors. En la nostra vida quotidiana, amb ocasió del treball, en les relacions familiars o d'amistat, fem judicis de valor. Més d'un cop, els nostres judicis són erronis i malmeten la bona fama dels altres. Es tracta d'una vertadera manca de justícia que ens obliga a reparar, tasca no sempre fàcil. En contemplar Jesús enmig d'aquesta "gossada" d'acusadors, capim molt bé allò que assenyala sant Tomàs d'Aquino: «La justícia i la misericòrdia es troben tan unides que l'una sosté l'altra. La justícia sense misericòrdia és crueltat; i la misericòrdia sense justícia és ruïna, destrucció».

Hem d'emplenar-nos d'alegria en saber, amb certesa, que Déu ens ho perdona tot, absolutament tot, en el sagrament de la confessió. En aquests dies de Quaresma tenim l'oportunitat magnífica d'anar a qui és ric en misericòrdia en el sagrament de la reconciliació.

I, a més, per al dia d'avui, un propòsit concret: en veure els altres, diré en l'interior del meu cor les mateixes paraules de Jesús: «Jo tampoc no et condemno» (Jn 8,11).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Però, com poden complir la Llei i castigar aquella dona uns pecadors? Que es miri cadascú a si mateix, entri en el seu interior i es posi en presència del tribunal del seu cor i de la seva consciència, i es veurà obligat a confessar-se pecador» (Sant Agustí)

. «El Déu Redemptor, el Déu tendre, sofreix per la duresa del cor» (Francesc).

- «L'amor, com el Cos del Crist, és indivisible: no podem estimar el Déu que no veiem si no estimem el germà, la germana, que veiem (cf. 1Jn 4,20). En la negativa a perdonar els nostres germans i germanes, el nostre cor es tanca, la seva duresa el fa impermeable a l'amor

misericordiós del Pare (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.840)